

[Aksel Larsen.]

Jeg mener, at folketinget har ret til på dette tidspunkt, hvor vi i morgen skilles for antagelig først at træde sammen på ny i oktober, at forlange af regeringen, at den ikke går længere frem, end den allerede er gået, og at den intet gør eller siger, som på nogen måde kan foregribe folketingets afgørelse eller indskrænke folketingets frie afgørelsesret.

Det kan naturligvis være svært at stå her og afgøre, hvad det danske folk mener om sagen, og hvem der i dette alvorlige spørgsmål mest repræsenterer det danske folks interesser og mening. Jeg vil dog erindre om det, der sådan set er udgangspunktet og grundlaget for den politiske afslutningsdebat, som vi har i dag, nemlig folketingsvalget den 15. november i fjor. Det folketingsvalg viste, at der er skred i den politiske udvikling herhjemme, at det danske vælgerfolk politisk er i oprud. Folketingsvalget skabte en ny styrkefordeling i folketinget og gav grundlag for politiske afgørelser, som sandsynligvis ikke ville være brevet truffet, hvis partistillingen i dag havde lignet den, der fremgik af valget i 1957. Det har vist sig, at dette folketingsvalg i mangfoldige vigtige spørgsmål kan træffe afgørelser, vedtage love, der peger fremad. Jeg er overbevist om, at den udvikling i folket, der gav sig udslag den 15. november, vil fortsætte. Jeg tror, folketallet ikke blot forventer, at folketinget indadtil fører en politik, der betyder en fornyelse, men at det også, hvad dansk udenrigspolitik angår, ønsker, at Danmark optræder frit og selvstændigt, med vilje til at bevare sin suverænitet, med vilje til samvirke med alle lande, som vil praktisere ligeberettigelsesens princip, med støtte til alt, hvad der kan bevare freden og hidføre international afspænding, og med broderligt og intimt samarbejde med de nordiske lande, som vi fremfor alle andre føler os knyttet til.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav jo de to nye partier herinde karakter i formiddags, og jeg ved ikke, om de uafhængige fik mdl. eller mg., men i hvert fald mente det ærede medlem, at vi seks, der repræsenterer de uafhængige, ikke har formået at tegne et klart billede i tinget

af partiet og dets politik. Som undskyldende moment tilføjede det ærede medlem dog, at det måske skyldtes manglende parlamentarisk træning. Jeg skal være den første til at erkende mangelen på parlamentarisk træning, og at det har været os til stor gene, at vi har manglet den; men at det ærede medlem ikke har opfattet et billede af de uafhængige, kan måske også i nogen grad skyldes, at det ærede medlem mangler evnen til at opfatte billedet af et politisk parti, som er uden gamle partitraditioner, og som er uden skarpe partigrænser.

Den højtærede statsminister sagde bl. a. i sin redegørelse i går, at det ikke fuldt ud er lykkedes regeringen at lette tinget arbejdsgangen gennem rettidig fremsættelse af lovforslagene, men forbedringer er opnået, og bestræbelserne for at undgå sammenhobning af lovforslagene vil blive fortsat, og statsministeren føjede til, at det er regeringens agt nøjere at planlægge lovgivningsarbejdet, således at det også bliver muligt for oppositionspartierne at få kendskab hertil. Denne udtalelse vil jeg gerne takke den højtærede statsminister for. For når jeg i dag skal se tilbage på den folketingssamling, som nu slutter i morgen, og som er den første, jeg har deltaget i, så er det stærkeste indtryk, der er prentet i min bevidsthed, indtrykket af det lyntempo, som har præget lovgivningsarbejdet, og af den måde, hvorpå regeringen og folketetinget har praktiseret begrebet folkestyre.

I løbet af denne samling har vi fået fremsat 125 lovforslag og andre forslag; det er ca. et forslag om dagen, og det er mig ubegribeligt, at det skulle være nødvendigt at lave så mange love. Det giver unægtelig det indtryk, at regeringen lægger større vægt på kvantiteten end på kvaliteten af lovene, idet man vel kan gå ud fra, at der er en vis og ikke uvæsentlig forbindelse imellem lovenes kvalitet og den grundighed, hvorved lovforslagene bliver gennearbejdet. Men det har ikke i det lyntempo, der har været over lovgivningsarbejdet, været muligt at gennearbejde de fremsatte lovforslag på en så grundig måde, at de enkelte medlemmer har haft nogen mulighed for at sætte sig så grundigt og forsvarligt ind i lovforslagene, at de har kunnet indtage en sagligt begrundet stilling til forslagene. Man har ikke kunnet overskue lovforslagenes